

Řešení pište do připravených mezer. Odevzdává se pouze tento čistopis.

Každý příklad musí mít nejen odpověď, ale i postup. Odpověď bez postupu nestačí.

1. Najděte vzdálenost množiny $\{(x, y) \in \mathbb{R}^2 \mid y = x^2\}$ od kružnice s poloměrem 1 a středem v bodě $(2, 0)$.

- (a) **(2b)** Formulujte jako optimalizační úlohu (musí být zřejmé, co je účelová funkce, co proměnné a co případně omezující podmínky). Zvolte formulaci tak, aby šla dobře řešit. Formulaci ilustrujte obrázkem.
 (b) **(3b)** Úlohu vyřešte (najděte požadovanou vzdálenost). Na kalkulačce smíte použít jen operace plus, minus, krát, děleno a druhá odmocnina. Nedokážete-li úlohu takto vyřešit přesně, navrhněte vhodnou iterační metodu (tak, abychom strojové přesnosti dosáhli za co nejmenší počet iterací), napište vzorec pro iteraci metody (pro tuto konkrétní úlohu!) a navrhněte vhodný počáteční odhad.

Minimalizuj $d^2 = \|(x, x^2) - (2, 0)\|_2^2 = (x-2)^2 + x^4$. Derivace rovna nule da $2x^3 + x - 2 = 0$. Newtonova metoda:
 $x \leftarrow x - \frac{2x^3 + x - 2}{6x^2 + 1} = \frac{4x^3 + 2}{6x^2 + 1}$, pocateční odhad $x = 1$. Po nekolika iteracích je $x = 0.835122348481367$, tedy $d = 1.357699386102247$. To je tedy vzdálenost od středu kružnice, vzdálenost od kružnice je o 1 menší.

2. **(3b)** Máme m přímek v rovině, kde i -tá přímka má rovnici $\mathbf{p}_i^T \mathbf{x} = q_i$ pro dané $\mathbf{p}_i \in \mathbb{R}^2$ a $q_i \in \mathbb{R}$. Hledáme bod, který minimalizuje součet čtverců vzdáleností od přímek. Formulujte úlohu ve tvaru $\min_{\mathbf{y}} \|\mathbf{A}\mathbf{y} - \mathbf{b}\|_2$, tj. najděte $\mathbf{A}, \mathbf{b}, \mathbf{y}$. (Ná pověda: jak se počítá vzdálenost bodu od přímky?)

Vzdálenost bodu \mathbf{y} od i -té přímky je $\mathbf{p}_i^T \mathbf{y} - q_i$ za předpokladu, že $\|\mathbf{p}_i\|_2 = 1$. Tedy nechť $\mathbf{p}'_i = \mathbf{p}_i / \|\mathbf{p}_i\|_2$ a $q'_i = q'_i / \|\mathbf{p}_i\|_2$. Pak minimalizujeme $\sum_i (\mathbf{p}'_i^T \mathbf{y} - q'_i)^2$, tedy $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{p}'_1^T \\ \vdots \\ \mathbf{p}'_m^T \end{bmatrix}$, $\mathbf{b} = \begin{bmatrix} q'_1 \\ \vdots \\ q'_m \end{bmatrix}$.

3. **(3b)** Je součin dvou regulárních matic regulární matice? Odpověď dokažte (postup důkazu napište **jasně**). (Ná pověda: samozřejmě musíte použít definici regulární matice.)

Matice \mathbf{A} je regulární, právě když má inverzi, tj. existuje matice označená jako \mathbf{A}^{-1} tak, že $\mathbf{AA}^{-1} = \mathbf{I} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{A}$. Z toho speciálně plyne (aby maticová násobení šla provést), že regulární matice musí být čtvercová.

Nechť tedy \mathbf{A}, \mathbf{B} jsou regulární čtvercové (stejného rozměru, aby je šlo násobit). Chceme dokázat, že existuje matice \mathbf{C} stejného rozměru tak, aby $\mathbf{ABC} = \mathbf{I} = \mathbf{CAB}$ (\mathbf{C} bude tedy inverze matice \mathbf{AB}). No ale takovou matici \mathbf{C} snadno najdeme třeba z rovnosti $\mathbf{ABC} = \mathbf{I}$: vynásobením rovnosti zleva nejdříva maticí \mathbf{A} a potom maticí \mathbf{B} dostaneme $\mathbf{C} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}^{-1}$. Zkontrolujeme, že tato matice \mathbf{C} vyhovuje i druhé rovnosti: $\mathbf{CAB} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}^{-1}\mathbf{AB} = \mathbf{I}$.

4. **(3b)** Jsou dány matice $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$ (libovolná, tj. ne nutně symetrická, pozitivně definitní, apod.) a vektor $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^n$. Napište postup (posloupnost kroků, nemusí to být kód v nějakém programovacím jazyce), jak rozhodnout, zda úloha $\min_{\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n} (\mathbf{x}^T \mathbf{Ax} + \mathbf{b}^T \mathbf{x})$ má optimální řešení, a jestliže ho má, tak jak se nějaké optimální řešení najde.

Funkce $\mathbf{x}^T \mathbf{Ax} + \mathbf{b}^T \mathbf{x}$ je kvadratická funkce, vše co potřebujete je tedy v §6.4 skript. Nebo úlohu můžeme vidět jako vyšetřování volných extrémů diferencovatelné funkce, o čemž je §10.1. Možný postup:

- 1 Hodnota kvadratické formy $\mathbf{x}^T \mathbf{Ax}$ závisí jen na symetrické části matice \mathbf{A} , spočteme tedy nejprve tuto symetrickou část: $\mathbf{S} = (\mathbf{A} + \mathbf{A}^T)/2$ je tato symetrická část. Teď tedy vyšetřujeme úlohu $\min_{\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n} (\mathbf{x}^T \mathbf{Sx} + \mathbf{b}^T \mathbf{x})$.
- 2 Najdeme stacionární bod/body: položíme derivaci rovnou nule, $\mathbf{0}^T = \frac{d}{d\mathbf{x}}(\mathbf{x}^T \mathbf{Sx} + \mathbf{b}^T \mathbf{x}) = 2\mathbf{x}^T \mathbf{S} + \mathbf{b}^T$, po transpozici a úpravě $\mathbf{Sx} = -\mathbf{b}/2$ (tuto soustavu lze odvodit i doplněním na čtverec dle §6.4.1, což je o něco složitější). Tato lineární soustava bud' má právě jedno řešení (to tehdy, když \mathbf{S} je regulární; pak lze řešení spočítat inverzí, $\mathbf{x} = -\mathbf{S}^{-1}\mathbf{b}/2$), nebo má nekonečně mnoho řešení (\mathbf{S} singulární, $\mathbf{b} \in \text{rng } \mathbf{S}$; pak nelze použít inverzi ale najdeme nějaké řešení soustavy např. Gaussovou eliminací), nebo nemá řešení (\mathbf{S} singulární a $\mathbf{b} \notin \text{rng } \mathbf{S}$). V posledním případě úloha určitě nemá optimální řešení.
- 3 Jestliže existuje alespoň jeden stacionární bod, určíme definitnost matice \mathbf{S} (pomocí symetrické Gaussovy eliminace nebo vlastních čísel). Jestliže \mathbf{S} je pozitivně semidefinitní (všechna vlastní čísla nezáporná), tak všechny stacionární body jsou optimální řešení úlohy. Jinak je úloha neomezená (infimum je $-\infty$).

5. Hledáme lokální extrémy funkce $ax+by$ za podmínky $xy = 1$, kde $a, b \in \mathbb{R}$ jsou známé a $x, y \in \mathbb{R}$ jsou proměnné.

- (a) **(2b)** Najděte všechny body splňující podmínu 1. řádu na lokální extrémy. Pro jaké hodnoty parametrů a, b aspoň jeden takový bod existuje? (Ná pověda: než začnete počítat, uvažte vhodnou metodu řešení.)

Můžeme vyjádřit $y = 1/x$ z podmínky a dosadit do kritéria, tedy hledáme volné extrémy funkce $f(x) = ax + b/x$ na množině $\mathbb{R} \setminus \{0\}$. Stacionární podmínka (= podmínka prvního řádu) je $0 = f'(x) = a - b/x^2$. Tato rovnice má řešení jen za podmínky $a \neq 0$ a $b/a \geq 0$. Pak je řešení $x = \pm\sqrt{b/a}$ a odpovídající $y = 1/x = \pm\sqrt{a/b}$. Ovšem musíme předpokládat i $b \neq 0$, protože jinak by $x = \pm\sqrt{b/a} = 0$ nemohlo splnit omezení $xy = 1$. Odpověď: za podmínky $ab > 0$ dva body podezřelé z lok. extrému jsou $(x, y) = (\pm\sqrt{b/a}, \pm\sqrt{a/b})$, jinak neexistuje ani jeden.

- (b) **(2b)** Pro každý nalezený bod rozhodněte, zda je to extrém úlohy. Když ano, určete typ extrému (lokální/globální, minimum/maximum). To vše v závislosti na hodnotách parametrů a, b .

Zderivujeme funkci f podruhé: $f''(x) = (a - b/x^2)' = b/x^3$. Pro $b > 0$ (tj. $a = 0$, protože předpokládáme $b/a > 0$) bude tedy bod $(x, y) = (\sqrt{b/a}, \sqrt{a/b})$ lokální minimum a bod $(x, y) = (-\sqrt{b/a}, -\sqrt{a/b})$ lokální maximum. pro $b < 0$ to bude naopak. Oba extrémy jsou zároveň globální, což lze vidět z obrázku.

- (c) **(3b)** Úlohu nyní zobecníme: hledáme lokální extrémy funkce $\mathbf{a}^T \mathbf{x} + \mathbf{b}^T \mathbf{y}$ za podmínky $\mathbf{x}^T \mathbf{y} = 1$, kde $\mathbf{a}, \mathbf{b} \in \mathbb{R}^n$ jsou známé a $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{R}^n$ jsou proměnné. Najděte všechny body splňující podmínu 1. řádu pro tu úlohu (podmínky 2. řádu nemusíte ověřovat). Pro jaké vektory \mathbf{a}, \mathbf{b} budou takové body existovat?

Tady je výhodné použít metodu Lagrangeových multiplikátorů. Lagr funkce $L(\mathbf{x}, \mathbf{y}, \lambda) = \mathbf{a}^T \mathbf{x} + \mathbf{b}^T \mathbf{y} + \lambda(1 - \mathbf{x}^T \mathbf{y})$. Podmínka prvního řádu je soustava rovnic $L_{\mathbf{x}} = \mathbf{a}^T - \lambda \mathbf{y}^T = \mathbf{0}$, $L_{\mathbf{y}} = \mathbf{b}^T - \lambda \mathbf{x}^T = \mathbf{0}$, $\mathbf{x}^T \mathbf{y} = 1$. Z prvních dvou vyjádříme \mathbf{x}, \mathbf{y} a dosadíme do třetí, čímž získáme $\mathbf{a}^T \mathbf{b} / \lambda^2 = 1$, tedy $\lambda = \pm 1/\sqrt{\mathbf{a}^T \mathbf{b}}$. Po dosazení a úpravě máme dva body podezřelé z lok. extrému: $(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \pm \frac{(\mathbf{b}, \mathbf{a})}{\sqrt{\mathbf{a}^T \mathbf{b}}}$, které ovšem existují jen za podmínky $\mathbf{a}^T \mathbf{b} > 0$.

6. **(3b)** Obráběcí stroj umí vyrábět dva druhy výrobků (v jeden okamžik ovšem umí vyrábět jen jeden druh), šrouby a matky. Šrouby vyrábí rychlostí 200 kg/hod, matky rychlostí 140 kg/hod. Je určeno, že šroubů se nesmí vyrobit více než 6000 kg a matek se nesmí vyrobit více než 4000 kg. Z prodeje šroubů je zisk 25 Kč/kg, z prodeje matek 30 Kč/kg. Kolik máme vyrobit šroubů a kolik matek, chceme-li největší zisk a máme-li k dispozici 40 hodin práce stroje? Cenu za suroviny a za běh stroje nepočítáme. Napište jako lineární program (ale ten neřešte).

Nejprozenější formulace je $\max 25x + 30y$ z.p. $x/200 + y/140 \leq 40$, $x \leq 6000$, $y \leq 4000$, $x, y \geq 0$ (význam x, y je množství sroubu/matek).

Jiná možná formulace je $\max 25 \cdot 200x + 30 \cdot 140y$ z.p. $x + y \leq 40$, $200x \leq 6000$, $140y \leq 4000$, $x, y \geq 0$ (zde x, y znamenají cas výroby sroubu/matek).

7. Máme množinu $\{(x, y, z) \in \mathbb{R}^3 \mid (1 - x - y - z)^2 \leq 0, x \geq 0, y \geq 0\}$.

- (a) **(2b)** Je tato množina konvexní? Odpověď odůvodněte (nemusíte dokazovat algebraicky z definice konvexní množiny).

Bez toho, abychom si množinu uměli představit/nakreslit, ihned vidíme, že je konvexní, protože $(1 - x - y - z)^2$ je konvexní funkce, a subkontura konvexní funkce je knvexní množina. Množina je tedy průnikem subkontury výšky nula této funkce (což je knvexní množina, viz věta ve skriptech) a poloprostoru $x \geq 0$ a $y \geq 0$.

- (b) **(1b)** Je tato množina konvexní mnohostěn? Odpověď odůvodněte.

To ze zadání ihned nevidíme, ale musíme si všimnout, že $(1 - x - y - z)^2 \leq 0$ je totež jako $x + y + z = 1$. Tedy podmínky jsou lineární a je to konvexní mnohostěn (z definice konvexního mnohostěnu jako množiny řešení soustavy konečně mnoha lineárních rovnic a nerovnic).

Můžeme si tento mnohostěn i nakreslit (i když to není pro nezbytné): je to průnik roviny $x + y + z = 1$ a polovin $x \geq 0$ a $y \geq 0$.

- (c) **(2b)** Jestliže ano, najděte všechny extrémní body tohoto mnohostěnu (pokud to uděláte úvahou, tak odůvodněte správnost výsledku).

Jedna možnost je extremální body vykoukat z obrázku.

Jinak ale postupujeme jako ve skriptech v §13.3.1. Tento postup sice předpokládá mnohostěn popsaný soustavou lin. nerovnic, ale naší rovnici $x + y + z = 1$ si můžeme představit jako dvě nerovnice $x + y + z \geq 1$ a $-x - y - z \geq -1$ (ale to vlastně není nutné). Extrémní body získáme tak, že vždy zkuseme nějakou podmnožinu nerovnic změnit na rovnice (tj. učinit aktivními) a když daná soustava rovnic bude mít právě jedno řešení a to navíc bude ležet v mnohostěnu, tak toto její řešení je extremální bod.

Zde máme jen dvě nerovnice, $x \geq 0$ a $y \geq 0$. Když nezměníme žádnou z nich na rovnici, tak máme soustavu $x + y + z = 1$, která zjevně má více než jedno řešení. Když zkuseme změnit $x \geq 0$ na $x = 0$, tak máme soustavu $x + y + z = 1$, $x = 0$, která má také více řešení. Když ale změníme obě nerovnice $x \geq 0$, $y \geq 0$ na rovnice, tak vzniklá soustava $x + y + z = 1$, $x = 0$, $y = 0$ má právě jedno řešení $(x, y, z) = (0, 0, 1)$, a to leží v mnohostěnu. Je to tedy jediný extremální bod.

8. **(3b)** Najděte vzdálenost (ve Frobeniově normě) matice $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0.528 & 0.896 & -0.72 \\ -1.204 & -0.528 & 0.96 \end{bmatrix}$ k nejbližší matici

hodnosti jedna. Odpověď bude hledaná vzdálenost (tj. jediné číslo). Nápoředa: $\mathbf{U} = \begin{bmatrix} -0.6 & 0.8 \\ 0.8 & 0.6 \end{bmatrix}$, $\mathbf{V} = \begin{bmatrix} -0.64 & -0.6 \\ -0.48 & 0.8 \\ 0.6 & 0 \end{bmatrix}$.

Tato úloha jde řešit pomocí SVD (věta Eckart-Young). SVD matice \mathbf{A} sice nemáme, ale nápoředa nám napovídá matice \mathbf{U}, \mathbf{V} . Musíme z nich spočítat matici \mathbf{S} . Ověříme přímým výpočtem, že $\mathbf{U}^T \mathbf{U} = \mathbf{I}$ a $\mathbf{V}^T \mathbf{V} = \mathbf{I}$ (jak se v SVD předpokládá). Když rovnost $\mathbf{A} = \mathbf{U} \mathbf{S} \mathbf{V}^T$ vynásobíme zleva \mathbf{U}^T a zprava \mathbf{V} , dostaneme $\mathbf{U}^T \mathbf{A} \mathbf{V} = \mathbf{S}$ což, jak ručně spočítáme, dá $\mathbf{S} = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 0.5 \end{bmatrix}$. Ale pozor: násobení maticí \mathbf{V} zprava nebyla ekvivalentní operace (protože matice je obdélníková), tedy sice platí $\mathbf{A} = \mathbf{U} \mathbf{S} \mathbf{V}^T \implies \mathbf{U}^T \mathbf{A} \mathbf{V} = \mathbf{S}$ ale obecně neplatí $\mathbf{A} = \mathbf{U} \mathbf{S} \mathbf{V}^T \iff \mathbf{U}^T \mathbf{A} \mathbf{V} = \mathbf{S}$. Proto musíme udělat zkoušku, že rovnost $\mathbf{A} = \mathbf{U} \mathbf{S} \mathbf{V}^T$ opravdu platí (a ona platí, zadání není tak zlomyslné).

Ted' už máme vše k nasazení věty Eckarta a Younga. Z ní plyne, že hledaná vzdálenost je rovna součtu singulárních čísel, která jsme při approximatice vynulovali. Zde to bylo jediné číslo $\sigma_2 = 0.5$.

9. Maximizujeme funkci $f(x_1, x_2) = \min\{2x_1 - x_2 - 3, 1 - x_1, x_2 - 2, x_1 + x_2\}$.

- (a) (2b) Napište úlohu jako lineární program. Pokud to nejde, odůvodněte a další úkoly už nedělejte.
- (b) (2b) Napište k němu duální úlohu. Výsledek zjednodušte (rozhodně jej nenechte v maticové formě). Primár uděláme podle §12.1.1 ve skriptech, duál podle kuchařky v §15.1 (kterou máte asi na taháku). Napíšeme primár i duál společně:

$$\begin{array}{ll} \max & z \\ \text{za podm.} & 2x_1 - x_2 - z \geq 3 \\ & -x_1 - z \geq -1 \\ & x_2 - z \geq 2 \\ & x_1 + x_2 - z \geq 0 \\ & x_1 \in \mathbb{R} \\ & x_2 \in \mathbb{R} \\ & z \in \mathbb{R} \end{array} \quad \begin{array}{ll} \min & 3y_1 - y_2 + 2y_3 \\ \text{za podm.} & y_1 \leq 0 \\ & y_2 \leq 0 \\ & y_3 \leq 0 \\ & y_4 \leq 0 \\ & 2y_1 - y_2 + y_4 = 0 \\ & -y_1 + y_3 + y_4 = 0 \\ & -y_1 - y_2 - y_3 - y_4 = 1 \end{array}$$

- (c) (2b) Napište podmínky komplementarity pro obdrženou primární a duální úlohu.

V každém řádku musí být aspoň jedna nerovnost aktivní, u rovností je to splněné implicitně. Tedy

$$\begin{aligned} (2x_1 - x_2 - z - 3)y_1 &= 0 \\ (-x_1 - z + 1)y_2 &= 0 \\ (x_2 - z - 2)y_3 &= 0 \\ (x_1 + x_2 - z)y_4 &= 0 \end{aligned}$$

- (d) (2b) Tvrdíme, že maximum funkce f se nabývá v bodě $(x_1, x_2) = (1, 2)$. Je to pravda? Odpověď dokažte.

Nejjednodušší je zkoumat najít bod, ve kterém má funkce f vyšší hodnotu než v daném bodě $(x_1, x_2) = (1, 2)$. Takový bod je např. $(0, 3)$, protože $f(0, 3) = \min\{0, -2, 1, 3\} = -2 \geq -3 = f(1, 2)$. Tedy bod $(1, 2)$ není optimální.

Pokud vás tohle nenapadlo, můžeme použít komplementaritu (jako v Příkladu 15.3 ze skript). Pro $(x_1, x_2) = (1, 2)$ bude zbývající primární proměnná z rovna $z = f(x_1, x_2) = -3$. Aby bod $(x_1, x_2, z) = (1, 2, -3)$ byl pro primár optimální, dle Věty o komplementaritě musí existovat y_1, \dots, y_4 přípustná pro duál a splňující podmínky komplementarity. V tomto bodě je aktivní jen první primární omezení (protože $2x_1 - x_2 - 3 = -3$, $1 - x_1 = 0$, $x_2 - 2 = 0$, $x_1 + x_2 = 3$), tedy musí být $y_2 = y_3 = y_4 = 0$. K tomu se nám ovšem nepodaří najít y_1 tak, aby platila duální omezení. Tedy bod $(x_1, x_2) = (1, 2)$ není optimální pro primár.